151

D

47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

C. P. Serrure

ƒ 180–

Alexander Hegius

MKC 909 b.b = CA(743 b)

Bl. 1, blanco ontbreekt.

A A, 6

XXIII 20

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

151 D 47
D47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

572485

Farrago.

LAtium olim dicebatur italia eo ꝙ il
lic. Saturnus latuerit pulſus cælo
a ioue filio.
Inde latinus aū ad latium ꝑtinēs
Latina lingua eſt lingua hominum in latio
habitantium.
Latine aduerbium qualitatis eſt ⁊ cōſtruitur
cum verbis loquēdi canēdi ſcribendi. vt petr⁹
loquit᷑ latine canit latine ſcribit latine hoc eſt q̄
liter latini loquūtur canunt ⁊ ſcribunt.
Petrus ſcit latine neſcit latine diſcit latine
orationes eclipticæ ſūt. ſubauditur enim i eis
loqui.
Petrus loquitur latine perfectior oratio eſt q̄z
petrus loquitur latinum. eo ꝙ latinum adiecti
uū nomē eſt exigēs ſibi adiungi ſubſtantiuū.
latine autem aduerbium eſt nihil niſi verbum
ſibi cōiungi poſtulans
Petrus loquit᷑ latinum ſermonē perfectus ſer
mo eſt Petrus latinum loquitur imperfect⁹.
quem ſi perficere volumus ſubſtantiuū nomen
addamus neceſſe eſt.
Petrus loquitur gallice teutonice græce perfe
ctæ orationes ſunt Petrus loquitur gallicum
teutonicum graecum imperfectae. Oportet
enim in eis ſubaudiri ſermonē. Ouidius Ipſe

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

mihi videor iam dedidiciſſe latine. Nam didici
geticae barbaricaeqꝫ loqui.
Petrus tamdiu habitauit in gallia vt dedidi
cerit teutonice loqui. He heft ſo lange walſch
lant gewoent dat heit duetz vergetē heft
Juuenalis in ſatyra Credo pudicitiā. Nā quid
rācidius q̄ꝫ qꝫ ſe nō putat vlla ſFormoſam niſi
quae de thuſca graecula facta ē. De ſulmonen
ſi mera cecropis omnia graece ſupple loquūtur.
Cum ſit turpe magis noſtris neſcire latine ſup
ple loqui. vbi carpit Juuenalis mulieres roma
nas quae non erant contentae latina lingua ſed
loquebant̄ omnia graece.
Homo currit ē latina oratio meli? dicit̄ q̄ꝫ ho
currit ē bonū latinū. Bonū eīn ꝛ latinum duo
adiectiua noīa ſunt quae nō cohaerent. adiecti
uū eīn nō adiacet adiectiuo.
Orationum quaedam ſunt bene latinae quaedā
non bene latinae quaedam vix bene latinae hoc
eſt quaedam ſunt ſatis latinae quaedam non la
tinae quaedam vix ſatis latinae.
Homo currit eſt oratio bene latina. liber ē me
us eſt oratio bene latina vel plane latina liber ē
mei eſt oratio vix bene latina Non enim gtūs
caſus mei poteſt apponi verbo ſubſtantiuo.
Petrus loquitur latine ſed non bene latine vel
non ſatis latine vel vix bene latine. He ſpreckt
latijn mer gheen guet latyn Ouidius. Quam

legis a rapta briſeide littera venit. Vix bn̄ barbarica graeca notata manu. ordo ē. littera vix bene graeca hoc eſt non ſatis graeca. notata .i. ſcripta barbarica manu ⁊c̄.

Petrus nō bene teutonice loquit᷑ vel non ſatis teutonice vel vix bene teutonice. He en ſprecht gheen guet duetz

Teutonus dicit᷑ homo in teutonia genitus quomodo gall9 hō in gallia genitus Teuton9 een dutſche. Gallus een wale. Teutonia terra teutonoꝝ. Gallia terra galloꝝ Teutonic9 Gallicus noia poſſeſſiua ſūt Juuenalis Cū de teutonico vellet dn̄dere curru.

Rectius dicit᷑ petrus eſt teuton9 gallus q̄ȝ teutonicus gallicus.

Teutonicalis gallicalis ſuꝑuacua noia ſunt cū eis nō egeamus Significat em̄ teutonicus a ū idem quod teutonicalis. Gallicus a ū idem qđ gallicalis.

Qui vtunt᷑ noie teutonicalis falluntur Credūt ei nomē teutoici eē gētile ⁊ nomē teutoical᷑ poſſeſſiuū qđ veritati ↄſentaneū nō ē. Eſt em̄ teuton9 gētile nomē ⁊ teutonic9 poſſeſſiuū

Vtile ē ſcire volētibus latine loqui an oratio infinitiua que dictum dicitur mutanda ſit in orationem ab vt incipientem an a ꝗ Scio ioānem legē mutat᷑ ſic Scio ꝗ io. legit. volo ioānem legere mutatur ſic volo vt ioā. legat. Jo. fecit

me legere mutatᷣ ſic Jo· fecit vt ego legerem·
Facio efficio fio factus patiuntᷣ ſibi orationē
apponi ab vt incipientē vt paupertas facit vt io·
mendicet· egritudo fecit vt io· heri nō veniret
ad ſcholas· deſidia ioānis fecit vt nihil diſcēt
deus nō efficit vt hō peccet ꝫ ꝑmittat hoiē pec
care· deus efficit vt homo bonum faciat· Nō fit
a deo vt hō peccet· non eſt factum a deo vt ho
mo peccaret·
Omnis oratio actiua mutari p̄t in paſſiuā Jō
oratio in q̄ ponitᷣ facere p̄t verti in orationē in
qua ponitᷣ fieri Jo· fecit hanc domum fieri mu
tatur ſic Jo· fecit vt hec dom⁹ fieret A ioanne
factum ē vt hec domus fieret A ioāne factum ē
hanc domū fieri·
Cum oratio actiua mutatᷣ in paſſiuā appoſitū
verbi actiui fit ſuppoſitum verbi paſſiui vt io·
amat petrum mutatᷣ ſic petrus amatᷣ a ioāne·
Jubeo te legere· mutatᷣ ſic tu iuberis a me lege
re· Debebo tibi pecuniā· mutatᷣ ſic pecunia de
bebitur tibi a me·
Cum appoſitū verbi actiui ē oratio ab vt inci
piens debet oratio eadē fieri ſuppoſitū v̓bi paſſi
ui vt io· facit vt ego legam ſic mutatᷣ fit a ioā
ne vt ego legam·
Cum orō a ꝙ incipiēs ē appoſitum verbi actiui
debet eadē fieri ſuppoſitum verbi paſſiui· vt io
annes credit ꝙ petrus ſit domi· mutatᷣ ſic ꝙ pe

trus ſit domi creditur a ioāne.
Qn̄q3 orō incipiens a q̄ eſt ſuppoſitū verbi ⁊
orō incipiēs ab vt appoſitū vt q̄ io. ē ægris pe
dibus facit vt non petat templum.
Vbicūq3 ponit̄ vt non ibi etiā p̄t poni ne. qm̄
ne idem ē quod vt nō. Itē quo min⁹ idem ē q̄d
vt non. p̄t ergo rcē dici. q̄ ioā. ægrotat vel la
borat febribus facit vt nō petat ſcholas. ne pe
tat ſcholas. quo minus petat ſcholas Occupa
tiones impediuerūt me quo minus venirē ad te
vā onledicheit en conde ic nicht tot dy comē.
Quid fuit tibi impedimēto quo minus huc ve
nires. wat hinderde dy dattu hier neit en que
meſt. Sola deſidia tua impedimēto tibi fuit q̊
minus hoc faceres.
Queſitiuo quid qn̄q3 rn̄det̄ orō a q̄ incipiens
qn̄q3 ab vt ne quo minus vt quid fles q̄d dolet
tibi: q̄ nihil didici vehemēter mihi dolet.
Quid rogauit te petrus vt darē operā litteris.
Quid ægritudo fecit: quo minus peterem ludū
litterarum.
Signare ⁊ ſignificare drn̄t. poſſumus tam res
aiales q̄3 inaias ſignare. Paſtor ſignat oues
ſuas litteræ etiā ſignari dicūtur ⁊ teſtamenta
Ouidius. Flēs quoq3 me ſcripſit nec qua ſiḡ
bar ad os eſt. Ante ſed ad madidas gēma re
lata genas
Signare litteras breue beſegelen.

Vtꝝ ſigillum format ex ſe ſigillare quo mō ſi
gnum ſig̃re cōſulantur auctores·
Reſig̃re litteras ē litteris ſignum auferre ·Non
decet quēpiam reſig̃re litteras ad ſe non datas
Nement en ſal vremde breue opbreken
Res que noſtrae ſunt ſig̃mus quo modo pueri
libros ſuos ſig̃re ſolent· Cum autem damus id
quod noſtruꝫ eſt alteri dicimur id reſig̃re quia
ei ſignum noſtrum auferimꝰ· Horatius· Hac
ego ſi compellor imagine cuncta reſigno· Sig̃
re dicitur teutonice merken of tekenen Sigñi
care eſt alicui aliquid notum facere vt ioānes
ſignificauit mihi petrum rediſſe vel Significa
re ē facere hōiem de aliq̃ re cogitare· vt aſinꝰ ſig
nificat aſinū Hoc ē hec vox aſinꝰ facit audiēteꝫ
eā cogitare de ea re q̄ eſt aſinꝰ Cū pͥmū em̄ au
dit᷑ ab aliq̄ lrāto hec vox aſinꝰ ꝯtinꝰ incipit co
gitare de aſino·
Significare cōſtruitur cum accō vt deus ſigni
ficat deum· ⁊ cum dicto hoc ē cum oratione in
finitiua vt deꝰ eſt ſignificat deū eſſe
Qui dicūt enſis tm̄ ſignificat ſicut gladius nō
recte dicunt· Sicut enim non refertur ad tan
tum· melius dicitur enſis tantū ſignificat q̃ꝫtū
gladius aut id quod gladius
Socrates ſignificat ſicut plato recte dicitur·
Vtrūqꝫ enim nomen proprie ſignificat Socra
tes id ſignificat quod plato falſo dicit᷑ ·Nō em̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

ſocrates eū ipſum hominē ſignificat quem plato
Poſt verbum ſignificandi q̄nq; ponitur oratō
infinitiua aut oratio indicatiua vel coniunctiua
incipiens a ꝙ vt petrus ſignificauit mihi iohan
nem eſſe domi vel quod iohānes ſit domi : Quā
doq; oratio coniunctiua incipiens ab vt · vt pe
trus ſignificauit mihi vt venirem ad ſe : hoc eſt
ſignificando mandauit mihi vt venirem ad ſe ·
Si quis diceret petrus ſignificauit mihi ꝙ veni
rem ad ſe non ſatis ꝓprie loqueretur
Cum enim hec verba ſignifico dico ſcribo nun
cio renuncio mandationem ſignificant exigunt
ſibi apponi orationem cōiunctiuam ab vt inci
pientem Cum vero tantum notum facere ſigni
ficant exigunt orationem infinitiuam ſibi ap:
poni aut coniunctiuam a ꝙ incipientem vt pe
trus ſignificauit dixit ſcripſit nunciauit mihi
Paulum redijſſe vel ꝙ paulus redierit ·
Petrus ſignificauit dixit ſcripſit nunciauit mi
hi vt venirem ad ſe · hoc eſt ſcribendo ſignifican
do dicendo mandauit mihi vt venirem ad ſe
Volenti latine loqui magnoꝑe cauendum eſt
ne particulam ꝙ ꝓ particula vt ponat aut cō
tra vt pro ꝙ · Qui dicit iohannes rogauit me
ꝙ venirem ad ſe · non ſatis proprie loquitur ſi
vult tantum ſignificare quantum · Johan bat
my dat ic to hem ſolde · Joannes rogauit me
ꝙ venirem ad ſe · tantum ſignificat quantum

ioãnes rogauit me idcirco qꝛ veniebã ad ſe. hoc eſt he bat my dar om wãt ic tot em quam
Poteſt hoc pronunciatũ ioãnes rogauit me ꝙ venirem ad ſe eẽ falſum cum hoc verũ eſt. Joã nes rogauit me vt venirem ad ſe.
Cũ dico ioãnes rogauit me ꝙ venirem ad ſe ſi gnifico me veniſſe ad ioãnem.
Cũ dico ioãnes rogauit me vt venirẽ ad ſe nõ ſignifico me veniſſe ad ioãnem
Joãnes rogauit me ꝙ venirẽ ad ſe. mutatᵣ in hanc orationẽ ꝙ ego veniebã ad ioãnem fecit vt rogaret me. Joãnes rogauit me vt venirem ad ſe. mutatᵣ in hãc orationẽ vt ego venirẽ ad ioãnem fecit vt rogaret me. Rogauit ieſũ qui dam phariſeus vt apud ſe mãducaret. Jbi ro gauit cum vt cõſtruitur. Rogate dñm meſſis vt mittat operarios in meſſem. Pueri ſepe po nũt ꝙ pro vt. eo ꝙꝙ ⁊ vt apud teutonos eã dem interpretationẽ habent. Quod enĩ interp̄ tatᵣ dat ⁊ vt interp̄tatᵣ dat. Scio ꝙ ioãnes ve niat ad me interp̄tatᵣ. Jc weit dat iohan tot my kumpt. Rogo ioãnem vt veniat ad me in terp̄tatᵣ. Jc bidde iohan dat he tot mi come. Joãnes dixit mihi ꝙ petrus eſſꝫ domi. Jochan ſegede my dat peter by hues was. Joãnes di xit mihi vt venirẽ ad ſe Johan ſegede my dat ic to em comen ſolde. Joãnes dixit mihi ꝙ ve nirem ad pñes eſt oratio vitioſa habet enim du

os ſolœciſmos · Ponit̃ in ea ꝙ pro vt · ptes ꝓ
patria · Partes ncc̃e ẽ cõſtrui cũ gtõ vt ibo ad
partes quaſdã hollãdie · Venio de quibuſdã p
tib9 hollãdie · In ptes tyri ⁊ ſidonis · in nõnul
lis ptibus hollandie ãnona cara ẽ · In ſomigen
plaitzẽ vã hollãt is dat koꝛn duer · Patria ſig
nificat locũ natalẽ ⁊ exigit ſibi appõi gtĩn ca
ſum vel pronomẽ poſſeſſiuũ vt in patria petri i
patria mea in patria tua · Nõ ſolũ hõ habet pa
triã ſed etiã vinũ ⁊ alij fructus vt noſti patri
am vini illi9 : weiſtu waer de wijn gewaſſen
is Que ẽ pria caſei butiri · waer is de keſe of bo
ter geuallẽ Pria nõ ſolũ ſigficat trã ꝫ etiã vrbẽ
in q̃ q̃s nat9 ẽ vt dauẽtria dauẽtrieſiũ pria ẽ ·
Cauendũ eſt ne inſcriptõnes hoc ẽ tituli libro
rum corrumpant̃ Turpe eñi eſt res debitis frau
dare nominibus
Diſticha ioãnis Garlandini corrupto nomine
diſtigia vocantur ·
Diſticha ſunt bini verſus plenã ⁊ abſolutam
ſententiã complectẽtes qualia ſunt diſticha
Catonis quæ qꝫ latine ſcripta ſũt habentur le
ctione digna · Diſticha autem ioannis indig
na videntur quæ a pueris diſcantur ·
Tetraſticha ſũt quaterni verſus plenã ſentẽtiã
cõprehẽdentes Martialis ad Sabellum Quod
non inſulſe ſcribis tetraſticha quædam · Di
ſticha ꝙ belle pauca ſabelle facis · Laudo nec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

admiror· facile eſt epigrãmata belle· Scribere ſed librum ſcribere difficile eſt·
Joãnes Garlandin⁹ melius dicit̃ q̃z ioãnes de Garlandia· non enĩ Catull⁹ dicit̃ Catullus de verona ſed Catullus veronẽſis· nec opa Ouidij dicuntur opera Ouidij de ſulmõe ſed opa Ouidij ſulmonenſis·
Tractatus petri hiſpani non inſcribuntur Tractatus petri de hiſpania·
Jgnorãtes etymologiã fraudant dcões origine debita· Dicũt enĩ dictiones inde deriuari· vnde nunq̃z traxerũt origenem
Dialectica ſi tortellio credimus dicit̃ a graeco verbo dialegomae quod diſputare dicitur·
Dialectica enim ars diſputatoria eſt·
Dialectica eſt ars inueniẽdi argumẽta ⁊ formandi argumẽtationes·
Dialectica ꝯ ſignificat artẽ argumẽtãdi· Dialectica oꝝ dicunt̃ ſcripta de arte argumẽtãdi
Dialectica eſt argumẽtoꝝ inuẽtrix quia oſtẽdit nobis ſedes argumẽtoꝝ hoc ẽ locos in quibus latent ex quibus petenda ſunt·
Dialectica ẽ argumentationũ formatrix quia tradit nobis regulas ſcdm quas ſi argumentamur bene argumentamur ⁊ bonas argũmẽtationes formamus·
Argumẽtũ ⁊ argumẽtatio drñt eo ꝙ ãgumẽtatõ

eſt oratio cōſtans ex antecedente ⁊ conſequēte
ꝫ v ſortes currit igit̄ ſortes mouet̄. Argumen
tum eſt id cui aliquid conſequitur vt argumē
tum verae amicitiae eſt non deſerere amicum in
aduerſis.
Argumentum eſt nomen ad aliquid dictum.
Eſt em̄ omne argumētum alicui? rei argumē
tū vt qꝛ lacbrymaꝝ ꝓfuſioni cōſequit̄ dolor
lacbrymarū ꝓfuſio doloris argumētū dicitur
Seneca. Primū argumētum compoſitae men
tis exiſtimo poſſe cōſiſtere ⁊ ſecum morari.
Inuento argumento p̄t facile dialecticus.
Orationum quaedam cōſtant ex ꝑtibus eiuſdē
linguae quaedā ex ꝑtib? diuerſarū linguaꝝ.
Oratio cōſtans ex latinis dictionibus vocatur
oratio latina. vt liber petri. quae ex graecis cō
ſtat graeca vocatur. vt onos lyras hoc eſt aſin?
lyrae. Onos enim aſinus dicitur: lyras autem ē
graecus gtūs nominis lyra
A lyra lyrici poetae illi dicti ſūt qui verſus ad
lyram decantandos cōponebant.
Oratio cōſtans ex duabus ꝑtibus quarum al
tera graeca eſt altera latina. dicit̄ oratio ex par
te graeca ⁊ ex parte latina. vel poteſt dici com
poſitio nomie graecolatina oratio vt libri enei
dos libri baſileon.
Eneidos eſt graecūs gtūs nois eneis.
Eneis ē poema ſiue carmē de enea ſcriptū cui?

genitiuus eſt eneidos accuſatiuus eneida vt
virgilius eneida ſcripſit.

Non ē credendum eneida eē accm̄ pluralē ſed
ſingularem. Non em̄ dicimus eneida eneidoꝝ
ſicut georgica georgicoꝝ.

Cum dicitur Stacius thebaida ſcripſit Virgi
lius eneida acc̄ huiōi ſingularis numeri ſunt.
Thebais enim thebaida accuſatiuum habet.

Libri baſileon regū libri dicunt᷑. Nā baſileꝰ cu
ius pluralis gtūs eſt baſileon rex dicit᷑

Cauendum eſt pueris ne nomina artiū liberali
um corrumpant.

Grāmatica que latine lrātura dicitur cum gem
nato m ſcribi debet. Grāmatica ce. fei generis ſi
gnificat artem rcē loquēdi ⁊ ſcribendi. Grāma
tica oꝝ. dicuntur pertinentia ad grāmaticam.
Itaqꝫ opera grāmaticoꝝ hoc eſt ea que de grā
matica ſcripta ſūt vocant᷑ grāmatica. vt priſci
anus ſcripſit grāmatica.

Quo modo bucolica oꝝ ⁊ Georgica oꝝ ſūt no
mina operum. ita etiam Grāmatica oꝝ. Diale
ctica oꝝ Rhetorica oꝝ Mathematica oꝝ Phy
ſica oꝝ Methaphyſica oꝝ Aethica oꝝ Politi
ca oꝝ Oeconomica oꝝ Topica oꝝ Arithmeti
ca oꝝ Muſica oꝝ Aſtronomica oꝝ Geometrica
oꝝ noia operum ſunt.

Vt latine dicit᷑ Cōmoda mihi Georgica v̄gilij
ita ⁊ latine dicitur. Cōmoda mihi dialectica

p̄tri hiſpani. Cõmoda mihi metaphiſica ari
ſtotelis.

Recte dicitur. Ariſtoteles ſcripſit dialectica
rhetorica phyſica metaphyſica. hoc eſt ſcripſit
ea que pertinẽt ad dialecticam rhetoricam phi
ſicam metaphyſicam.

Dialectica cę cũ latino i ⁊ ct ſcribitur qui dia
lecticam cum graeco y et abſq; c ſcribit duos
barbariſmos facit.

Solœciſm9 eſt vicioſa conſtructio ꝑtium ora
tionis. Et fit cum p̄s orationis conſtruit̃ cum
parte cui non congruit.

Solœciſmus dicitur trito noīe incongruitas q2
cum ſolœciſmus fit conſtruit̃ pars cum p̄te cui
non congruit. Latinitas ſermonis dicit̃ cõgrui
tas quia cum in ſermone eſt latinitas pars cũ
parte congruit.

Regulae congruitatis ſunt regulae latinitatis
hoc eſt regulae ſecũdum quas ſiunt ſermones
latini.

Varia ſunt genera regularum. Sũt enim regu
lae viuẽdi. Cuiuſmodi ſũt praecepta decalogi
et canones ſanctoꝝ patrũ Sunt regulae argu
mentandi quae ſunt regulae dialecticae Sũt
regulae loquendi quae ſunt regule grãmaticae
Sunt regulae dicendi copioſe ⁊ apte de quali
bet re et hae ſunt regulae rhetoricae. Sunt re
gulae medẽdi ⁊ hae vocant̃ canões medicinae.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Orationes ſeruatæ ſcd̄m regulas grāmaticæ vo
cantur orationes congruæ.
Congruitas et incongruitas in omni lingua re
periuntur. Jc bin du biſt orationes teutonicae
et cōgruae ſūt. Jc biſt du bin incōgruae ſunt
quoniā ic ꝓnomē teutonicum primæ perſonæ
non cōgruit verbo biſt ſecūdæ perſonæ
Contra eos qui modorum ſignificandi noticiā
credūt grāmatico neceſſariā qui nouo nomine
modiſtæ vocantur.
Qui dicunt modoꝝ ſignificandi notitiam effi
cere grāmaticum fallūtur. Non ꝓpterea quiſpiā
grāmaticus dicitur quia ſcit modum ſignifican
di materialē nominis eum eē q̄ nomini cū ꝓno
mine cōis ē ⁊ formalē eū qui noi ꝓprius ē. ſꝫ qui
ſcit latine loqui ⁊ ſcribere is grāmatici nomine
dignus eſt.
Nemo negatur ꝓpterea eē grāmaticus quia ne
ſcit qui ſint modi ſignificandi eſſentiales ⁊ ac
cidentales. materiales ⁊ formales. abſoluti ⁊
reſpectiui ꝑtiū oratōnis ſed qui rcē loqui ⁊ ſcri
bere neſcit quantūcunqꝫ v̈boꝝ de modis ſigni
ficandi faciat grāmatici noie indignꝰ eſt
Non is dicitur grāmaticus qui ſcit gtm̄ caſum
ſignificare ꝑ modum vt cuiꝰ ē alterum. ſed qui
ſcit non rcē dici gtm̄ ſignificare ꝑ modum vt cu
ius eſt alterum.
Grāmatici q̄ de modis ſignificādi ſcripſerūt ſiq̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

dẽ grãmaticã dicendi ſunt barbare ſcrip̃ſerunt
Veteres autẽ qui ne verbũ quidẽ de eis fecere re
ctiſſime locuti ſunt. Ex quo liquet modoꝝ ſig
nificandi noticiam nõ ſolum nõ prodeſſe ſed ve
hemẽter officere eis qui grãmaticam profitent᷑
Cur itali nõ docent pueros modos ſignificandi
niſi quia eos cariores habent q̃ȝ vt eis tam inu
tilia tamq̃ȝ noxia inculcent.

Quid prodeſt ſcire ꝙ modus ſignificãdi mate
rialis ꝓnois ẽ ſignificare ꝑ modum habitus ⁊
quietis. formalis autem ꝑ modum determiate
apprehẽſionis ſi neſcias latinius dici. liber ẽ me
us q̃ȝ liber ẽ mei. liber ẽ meus ipſius q̃ȝ liber eſt
meiipſius. liber ẽ meus ⁊ ioãnis q̃ȝ liber ẽ mei
et ioãnis. liber ẽ meus qui lego q̃ȝ liber eſt mei
qui lego.

Quid ꝓdeſt noticia modoꝝ ſignificãdi ſi neſci
as has orõnes eẽ barbaras ⁊ vicioſas
Ego dedi ſibi librum. tu dediſti ſibi librum.
Ergo miſereor ſui. tu miſereris ſui Ego diligo
ſocium ſuũ. tu diligis ſociũ ſuũ. Pueris danda
eſt opa vt ſciãt que cõſtructio debeat᷑ prono
minibus relatiuis reciprocis q̃ nõ reciprocis hoc
eſt vt ſciãt qñ vtendũ ſit ꝓnomie ſuus. qñ ꝓ
noie is aut eiꝰ obliq̃s. Jo. diligit ſociũ ſuũ rcẽ
dicit᷑. ꝓnomẽ eñi ſuus tũc rcẽ apponit᷑ ꝟbo cũ
añcedẽs eiꝰ ꝟbo ſupponit᷑. vt ioã. ſociũ ſuũ dili
git. Qui promẽ reciprocum ꝓ nõ reciproco

ponit nõ rcẽ loquit᷑ · Jteq᷑ ꝗ nõ recipꝛocũ ꝑ re
cipꝛoco poit a vicijs liber nõ ẽ Jo · ſociũ ſuũ di
ligit orõ pfecta ẽ Jo · diligit ſociũ ci⁹ orõ ipſe
cta ẽ quã ſic poterim⁹ pficere Jo · diligit ſociũ
eius cui heri librum cõmodaui·
Modi ſignificandi nõ efficiũt conſtructionẽ ꝑ
tium orationis Gtũs eĩ mei habet eum modũ
ſignificandi quẽ cæteri gti ⁊ non habet cõſtru
ctionem ceteroꝝ gtõrum · Recte enim dicit᷑ li
ber ioannis ſed non recte dicitur liber mei · Re
cte dicitur liber eſt ioãnis non recte liber ẽ mei
Quid pꝛodeſt gtõ mei ſignificare rem cui⁹ eſt
alterum cum non poſſit conſtrui cum nomine ſi
gnificante rem que alterius eſt · ſiquidẽ liber mei
non recte dicitur
Que cõiunctio habet modum ſignificandi quẽ
et cõiunctio ⁊ non habet conſtructionem quã
et coniunctio · Recte eĩ dicitur Ego ⁊ tu da
mus · non recte autẽ · Ego q᷑ tu damus ·
An ⁊ ne eundẽ modum ſignificãdi habent ſed
non eandem cõſtructionem Recte enim dicit᷑
An ioãnes eſt domi · nõ recte ne ioãnes ẽ domi
Tenus ⁊ verſus p̄poſitiones eũ modũ ſignificã
di habent quẽ cæteræ p̄poſitiones ſed nõ eãdẽ
cõſtructionẽ quã cætẽ · Rcẽ eĩ dicit᷑ in capu
lo noti recte tenus capulo · dicendum eĩ capu
lo ten⁹ Cui mõ ſignificãdi dñt hi gti pluris mi
noris tãti q̃ti q᷑ cõſtruunt᷑ cũ verbis ad emen

dũm ꝛ vendendũ ꝑtinentib⁹ poti⁹ q̃z bigti au
reoꝝ philippoꝝ. hoc eſt cur latine dicit̃ Liber
me⁹ tãti emptus ẽ quãti tu⁹ cũ nõ dicat̃ latine
liber meus tot aureorũ empt⁹ ẽ q̃t aureoꝝ tu⁹
Habem⁹ ambiguas orões ambiguas ptes ora
tionis Noĩa quæ vulgo æq̃uoca vocant̃ recti⁹
dicunt̃ ambigua qm̃ æq̃uoca sũt res ſignificate
ambiguo noĩe Ambiguũ autẽ dicit̃ nomẽ mul
tas res diuerſis rationib⁹ ſignificãs vel nomen
ambiguũ eſt nomen qđ cum ꝓfert̃ ambiguũ
eſt quid ſignificet. Nomẽ alexãdri ambiguũ ẽ
Alexander autem magnus ꝛ troian⁹ alexãder
æquiuoca ſunt.
Noĩa ambigua polyſema græce dicunt̃ Poly
em̃ multũ dicit̃ ꝛ ſema ſignũ. Inde polyſem⁹
a ũ multa ſignificãs. Serui⁹ in primũ eneidos
Cano polyſemus ſermo eſt.
Aeq̃uoca pñt dicí cõgnominia Sũt em̃ cõgno
minia q̃ idem nomẽ habent
Hõ mortu⁹ eſt cõgnominis hoi viuo. Vocatur
enim hõ mortuus hõ queãdmodũ homo viuus
Cũ em̃ dicímus hõ ãbulat de viuo hoie loq̃mur
Cum autẽ dicímus hõ ſepelitur de mortuo
Nomẽ cognominis ad aliq̃d dicit̃. Nemo em̃
dicit̃ cognoĩs niſi q̃ aliquẽ ſibi cognominẽ hz.
Cognominis ne dicit̃ teutonice genanne.
Binomis ne dicit̃ hñs duo noĩa. Vtrum autẽ
binomi⁹ a um dicat̃ nec ne cõſulant̃ grãmatici.

Ambiguæ orões ſūt que cum proferūtur ābi
guū eſt quid ſignificēt quales ſunt hæ orōnes
amor ioānis odium petri.
Volēti recte loqui neceſſe eſt ſcire quæ ꝑs ora
tionis ad quā referatur. Queadmodum q̄ntū
refertur ad tantum ita tam ad q̄z. vt io. eſt tā
doctus q̄z petrus.
Tam et q̄z æqualitatez ſignificant. cū enim di
citur io. tam doctus eſſe q̄z petrus ſignificantur
ambo æque docti eſſe.
Io. tam doctus ē ſicut petrus nō recte dicitur
Sicut non refertur ad ꝑticulaz tam quomā ſi
cut qualitatem ſignificat tam vero quātitatem
Tam ⁊ q̄z addūtur nominibus verbis aduer
bijs ⁊ orationib⁹ cauſalibus. pñt ⁊ pronomi
nibus addi vt quod ex parte meum ē non tam
meum ē q̄z id quod ex toto meū eſt.
Pronomini nō repugnat cōparatō eo ꝙ ei pñt
addi aduerbia magis ⁊ minus Quod enim ex
toto meum eſt magis meum dicitur q̄z id q̄d
ex parte.
Aduerbijs adduntur vt tam mane veni q̄z tu.
Tam veſperi redij q̄z tu. Tam pene cecidi q̄z
tu. Ic had ſo na geuallen als du. Quærendū
eſt q̄z pene perlegiſti librum wo na heueſtu
dat boic vtgeleſen Quaſi non ſignificat id q̄d
pene. Itaqz non recte dicitur q̄z quaſi perlegi
ſti librum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Quaſi ſimulationē ſignificat vt ioā· ſalutat pe trū quaſi diligat eū hoc ē ſimulat ſe diligē eū·
Quicūqȝ ſm veras regulas argumētatur bene argumētatur qui ſcd̄m falſas vicioſas argumē tationes facit·
Syllogiſmi boni formātur ſm veras regulas· Vicioſi autem ſcd̄m falſas·
Syllogiſmus p̄mi modi primæ figuræ forma tus ē ſm hanc regulam. Si a dicitur de omni b et b de omni c dicitur neceſſe ē a de omni c dicī. hoc ē ſi maior extremitas dicāt de medio diſtri buto ⁊ medium dicitur de minore extremitate diſtributa neceſſe ē maiorem extremitatem di cī de minori extremitate diſtributa·
Syllogiſmus ſecūdi modi primæ figuræ ad hāc regulā formatᷣ Si a negatur de omni b et b dicāt de oi c neceē ē a de omni c negari·
Syllogiſm⁹ primæ figuræ cuius minor ꝓpoſi tio negatiua ē qualis ē hic· Omne animal eſt ſubſtantia nullus autem lapis ē aīal igitᷣ null⁹ lapis ē ſubſtātia· iō vicioſus ē quia factus eſt ſcd̄m falſam regulam quæ hæc ē· Si a dicitur de omni b ⁊ b negatur de omni c neceſſe ē a ne gari de omni c·
Eſt autēȝ hæc regula falſa quia cum ſcd̄m eā argumētamur maior extremitas quæ in maio re ꝓpoſitione manet indiſtributa in concluſiōe diſtribuitur·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Quēadmodum ſyllogiſmi ſm̄ falſas regulas
formati ſūt vicioſi ita orationes ſm̄ falſas regu
las facte vicioſae efficiūtur

Hæc regula falſa eſt · poſterius ſupinū cū ver
bo ſignificante reditum hoc eſt motum de loco
conſtruēdum eſt · non enim recte dicit̃ Redeo
lectu cum ita nullus auctorum locutus ſit ·

Quēadmodum is non loquit̃ teutonice qui ita
loquit̃ quo mō nullus teutonoꝝ locutus ē ita
nec latine is loquit̃ qui ita loquitur quomodo
nullus latinoꝝ locut⁹ eſt ·

Qui loquūtur ſcdm̄ hanc regulam · Omne ge
rūdium ſupponit ſibi accuſatiuū caſum non rcē
loquūtur · Non enī apud latinos gerundio ac
cuſatiu⁹ caſus ſupponit̃ niſi cum more græcoꝝ
interprætes ſacræ ſcripturæ interdū loquūtur
nobis tñ non eſt ꝑmiſſum ſupponere gerundio
accm̄ qꝛ ꝑuilegia paucoꝝ nō ſunt leges cōes
oim · Non enī ita paganis ꝑmiſſum ē teſtari q̄
modo militibus ·

Nos recte dicimus · Tempus ē nos ſurgere
Non autē lꝫ nobis dicere Tēpus ē nos ſurgēdi
Tempus eſt nos eſſendi ſapientes nō recte di
citur · non enim dicitur eſſendi cum nullus au
ctorum eo gerundio vſus ſit nec dicitur nos eſ
ſendi quoniam gerundiam ſibi accuſatiuū nō
ſupponit ·

Quod et vt hoc diſcriminis habent qꝫ oratio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

cui præponitur vt cauſam finalē ſignificat · cui autem q̄ præponitur cauſam efficientē vt Cædo te virgis q̄ dignus es qui virgis cædaris vel q̄ meritus es virgis cædi · Cedo te virgis quo te corrigam quo te emendem quo te bene moratum reddam faciam efficiam Quandoq3 eidem verbo poſtponuntur vt et q̄ coniuncta p tam et q̄3 · vt Cedo te virgis non tam q̄ dignus es qui cædaris q̄3 vt te bene moratum reddam · Ic ſla di nicht alſo ſeer daer omme dattu dat verdeent heueſt als daer omme dat ic di gheerne berue maken ſolde ·

Dolet verbum in tercijs perſonis quandoq3 habet nominatiuum caſum ſibi ſuppoſitum vt dentes dolent mihi teutonice de tande doen my wee · Caput dolet mihi teutonice dat houet duet my wee · doleo caput doleo dentes poeticæ orationes ſunt · Contumelia plus mihi dolet q̄3 damnū teutoice de ſpiet duet mi weer dan de ſchade · dictum ioannis dolet mihi · dictum dicitur een droge ſchotelken vt ſi cum volumus alicui ſuam ignorantiam exprobrare dicamus · Tu pauca oblitus es Inde dicax dicitur qui dicta iaculatur in alios · de droege ſchotelkēs plechte ſcheten · Nullius dicta mihi plus dolent q̄3 petri · Si iaculaberis dicta in me ego retorquebo ea in te · teutonice ·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Schutſtu my ick ſchete dy weder. Therenci
us. Tuum ne obſecro dictum erat. was dat
dijn ſchotelken.
Quãq; etiam dicta dicũtur omnia q̃ dicuntur
vt dicta ⁊ facta ioãnis ſunt memoratu digna
Quãdoq; verbo dolet ſupponitur oratio incipi
ens a ꝙ. vt dolet mihi ꝙ fecı hoc. Dolebit tibi
cras quod nunc facis. Sæpe ſolz hominib⁹ ma
ne dolere quod noctu fecerunt. Tplecht dijck
wijl des morgẽs berouwẽ dat de lude des nach
tes doen.
Vnum ⁊ alterum quandoq; poſtponũt ſibi vt
quandoq; ꝙ. vt duo ſunt que mihi vehemẽter
dolent. vnum ꝙ tibi coram adeſſe nequeo Alte
rum ꝙ abſens tibi opitulari non valeo. Duo
ſunt que abs te peto. Vnum vt tuæ valetudi
nis rationẽ hẽas Alterum vt niſi ſanus huc non
reuertaris. Due cauſe fueruut ꝓpter quas te ca
ſtigaui vna ꝙ dignus eras qui caſtigareris Al
tera quo te corrigerem.
Duo ſunt que mihi vehemẽter dolẽt q̃ me val
de angũt. vnum ẽ ꝙ ioãnes male hz. Alterũ ꝙ
indies ægritudo eiu; augeſcit Vnũ ⁊ alterum
etiã poſtponũt ſibi ne ſi cõſtruant̃ cum verbis
timẽdi vt duo ſunt q̃ timeo. vnum ne ioannes
ægrotet. Alterum ne inopiam victus patiat̃.
Opere precium ẽ ſcire quibus dictionibus ele
ganter poſtponatur cõiunctio vt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Poſt tam tantū adeo ſic ita elegāter vt ponit᷑ vt io· tam doctus ē vt nemo ſit eo doctior Jo· tantum aeris alieni habet vt id nunq̄ꝫ diſſolu turus ſit. Habere æs alienum ē debere diſſoluere eſt reddere debitum Jo· adeo fortis ē vt nemo eum ſup are poſſit·

Cauendum eſt ne poſſet pro poſſit ponatur· Verbum enim poſſit poſtponitur verbo p̄ntis temporis ſed verbum poſſꝫ verbo preteriti tp̄is Jtaqꝫ recte dicitur Jo· adeo fortis ē vt nemo eum ſuperare poſſit· Jtemqꝫ recte dicitur Jo· adeo fortis erat vt nemo eū ſuperare poſſꝫ· Ho ratius· Nemo adeo ferus eſt vt non miteſcere poſſit·

Cauendum eſt ne cōiunctioni vt ſubiungat᷑ indicatiuus modus· Jtaqꝫ non recte dicitur Joan· adeo fortis eſt vt nemo valet eum ſupe rare·

Poſt ſic vt ponit᷑ vt in euangelio· Sic deus dilexit muudum vt filium ſuum vnigenitū da ret· Tullius in Catōe maiore· Senectus ple riſqꝫ ſic odioſaē· vt onus ætna grauius videan tur ſuſtinere·

Poſt ita etiā ponitur· vt beatis ita bene eſt vt non poſſit eis melius eſſe Petrus ita doctus eſt vt mirum ſit eum tam doctum eſſe·

Non eſt mihi ita bene vt libeat mihi iocari·

Poſt ita ſequit᷑ vt aduerbiū vt ita te amo vt

meumipſius cor·
Inter vt aduerbium ⁊ vt cōiunctionē hoc in
terē ꝙ vt aduerbium pt̄ conſtrui cū indicatiuo
mō vt cōiunctio ſemꝑ cum cōiunctio cōſtruit᷑
Cum dicitur· Ita me deus amet vt ego tibi cu
pio bene eſſe· vt aduerbium ē
Ita me deus adiuuet vt ego tibi nihil debeo
Ita me deus adiuuet vt tu mihi debes quod a
te exigo ſacramēta ſunt· pt̄ eīn ꝗ dicit peierarē
Poſt abltōs eſſentiaꝫ demōſtrātes pt̄ poni vt·
vt io· tāta ꝑceritate ē vt nemo eo ꝑcerior ſit·
Maria quædam tanta altitudine ſūt vt vada
eoꝝ inueniri nequeāt Trabs hec tāta craſſi
tudine ē vt nemo eam vlnis cōplecti poſſit·
Craſſitudo alias quātitatem alias q̄litatem ſig
nificat· Craſſitudo trabis quātitas ē craſſitudo
autem ſanguinis qualitas
Animus human⁹ tanta capacitate eſt vt eū ni
ſi ſūmum bonum nihil implere poſſit
Cauēdū ē ne particula q̄ꝫ pro niſi pōnatur
Auarus nihil amat q̄ꝫ diuitias non recte dicit᷑
Muta q̄ꝫ in niſi ⁊ dic auarus nihil amat niſi di
uitias· Id ſi feceris recte loqueris· Cauēdum
eſt nobis ne barbaris queſituis vtamur·
Quotarius non videtur latinū nomē eſſe Nam
ſi quotarius latine diceret᷑ poſſet ⁊ totarius la
tine dici· Eſſetqꝫ hec oratio latina· Ego tota
rius ſum quotarius petrus

Si quotēnis latine dicatur videt̄ ꝗ totēnis lati
ne dici poſſe. Eritq; proinde hec oratio latina
Ego totēnis ſum quotēnis tu es.
Si nolem⁹ noie quotēnis vti poterim⁹ ita quae
rere. Quot ānos natus es. Quot ānorum es.
Qua aetate es. Quotum annū agis.
Si quotuplex latine dicatur videt̄ ꝗ totuplex
latine dici poſſe. Eritq; haec oratio latina no
mē totuplex ē quotuplex verbū.
Quaeſitiuū quotuplex non ē nobis neceſſariū.
Quaerimus enim per quot tam de ſingulis ge
nerum hoc ē indiuiduis q̄ȝ de generib⁹ ſingulo
rum hoc ē de ſpeciebus
Haec quaeſtio quot ſunt animalia ambigua
eſt. Ambiguum enim eſt vtrum queramus de
numero animaliuȝ an de numero generum ani
malis.
Queadmodum hec quaeſtio quot ſunt aīalia
ambigua ē ita ꝗ hec rn̄ſio. Tm̄ duo ſūt aīalia
Habet em̄ duos intellectus vnus ē tm̄ duo nu
mero ſūt aīalia Alter tm̄ duo ſūt genera aīaliū
q̄ꝝ vnū ē gen⁹ hoīm alteꝝ gen⁹ aīaliū mutoꝝ
Phalera ornamētum eſt equorum Juuenalis
Magnorum artificum frangebat pocula miles
Vt phaleris gauderet equus. Et ſi credimus
Tortellio phalera a greco verbo phanero qđ ē
illuſtro deſcendit.
Phalernū vinū quoddā dicit̄ a mōte quodā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

campanie qui phalernus dicitur in quo naſcit᷑
ſicut nos vocam⁹ elſatiēſe vinū quoddam a pa
tria ſua hoc eſt ab elſatia. Neq; phalera neq;
phalernum a phalon deſcēdunt.
Gloſſa græcum nomē eſt ⁊ ſolum cum grecis
nominib⁹ cōponit᷑ Dicitur em̄ bugloſſa lingua
bouis. Cynogloſſa lingua canis. Non autem
componit᷑ gloſſa cū latino noīe. ideo ceruigloſ
ſa non dicitur
Calos grece bonus dicit᷑ Inde philocalus bon⁹
amic⁹. philos em̄ amic⁹ dicit᷑ ſiue amator Nā
philo græcū verbū tantū ſignificat q̄ʒtū amo.
Nō ſignificat philos amorē vt multi dicūt ſed
amicū. Eſt em̄ cōcretum nomē non abſtractū
Philtrum a philo deſcēdit. Sunt autem phil
tra venena amatoria hoc ē que faciunt homines
amare ⁊ inſanire. Ouidius Philtra nocent ani
mis vimq; furoris habent Vtrum philtrum ſig
nificet id quod teutonice vilt dicitur interrogē
tur grāmatici.
Ibidē iterrogent᷑ an cēto ſignificet id q̄d philtrū
Pueri ſolent verba timendi conſtruere cum
orationibus incipientibus a q̄. Hæ enim ora
tiones teruntur a pueris timeo q̄ magiſter ſit
in ſcholis. timeo q̄ magiſter veniet. timeo q̄
magiſter percipiet. Qui autem latinius loquū
tur conſtruūt verba timēdi cum orationib⁹ in
cipiētib⁹ a ne ⁊ ab vt. vt tīeo ne mgr̄ venerit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Jc vruchte dat de meiſter gecomē ſi· timeo ne
veniat· my is lede dat he come· timeo ne ventu
rus ſit: my is lede dat he wert comen· Timeo
ne magiſter reſciſcat· my is lede he vernimpt·
timeo ne reſciuerit· my is lede he heft dat ver
nomē· timeo ne reſciturus ſit ꝙ intramus taber
nam· my is lede he ſolde vernemē dat wij in de
tauerne gaē· Reſciſco reſciui reſcitum ſignifi
cat vernemen vt magiſter reſciuit omnia que
heri fecimus non dubito quin de nobis ſuppliciá
um ſumpturus ſit· Verba timēdi etiam cōſtru
untur cum ne non· que due particule idem ſig
nificant quod vt· vt timeo ne petrus non veni
at· ne non venerit· ne non venturus ſit· my is
lede he en come nicht· he en ſi nicht gecomen·
he en werde neit comēde· Timeo vt magiſter
venerit ſignificat tantum quātum timeo ne ma
giſter non venerit quoniam vt idem ſignificat
quod ne non· my is lede he en ſi neit gecomē·
Non timeo ne petrus hodie veniat· my en is
neit lede dat peter hude come· Boetius poſtpo
ſuit verbo timēdi particulam ne in ſecūdo libro
de conſolatione philoſophie vbi ita ſcriptum
reliquit· Si ſcit metuat neceſſe eſt ne amittat
quod amitti poſſe nō dubitat· Jn primo libro
ita ſcriptum eſt· Nam qui vallo eius ac muni
mine continetur nullus metus eſt ne exul eē me
reatur· Fatendum tamen eſt etiam dici poſſe

timeo ꝙ ioannes veniet ſed ea oratio tantū ſig
nificat quãtum timeo ꝓpterea ꝙ ioãnes veniet
Multum intereſt inter has duas oratiões timeo
ne ioãnes venturus ſit ⁊ timeo ꝙ ioãnes veniet
Poteſt enī hec eſſe falſa cū illa vera eſt Timeo
ꝙ extremum iudicium futurum eſt ⁊ timeo ne
extremum iudicium futurum ſit non idem ſigni
ficant · Cum verba timendi conſtruūtur cū ora
tione infinitiua mutanda ē ea ī orationē cõiun
ctiuam a ne incipiētem · vt timeo petrum reuer
ſurum eſſe mutatur ſic timeo ne petrus reuerſu
rus ſit ·

Quod ꝑticula tria vicia facit primū cum abun
dat vt neſcio qñ ꝙ io · veiet Alterum cū deeſt
vt nihil aliud ſcio q̃z ioãnes ē domi · Tercium
cum pro vt aut ne aut alia ꝑticula ponitur · vt
timeo ꝙ ioãnes veniet ·

Hodos viam ſignificãs cum o aſpirato ſcribit̃
et deſinit in os · Oda autē nunq̃z viã ſignificat
Hodos gñis fei ē cū cõpoſitis · Itaq̧ exodus
periodus methodus feminini generis ſunt ·
Exodus exitus dicitur periodus circuitus me
thodus tranſitus ·

Omnis ars ꝑ metaphorã methodꝰ dicit̃ qꝛ oīs
ars tranſitus quidam ē · Grãmatica enim tranſi
tus quidam eſt per ea quorum ſciētia ad gram
maticum pertinet ſicut dialectica tranſitus per
ea quorum noticia ad dialecticum pertinet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Quōd omnis ars tranſitus ⁊ via quædā ſit ſig
nificat Virgilius primo georgicorum cum ait.
Ignaros q; mecum viæ miſeratus agreſtes.
Ingredere vbi nomine viæ ſignificat rationem
hoc ē artē agri colēdi.
Qui methadū cū a ſcribūt barbariſmū faciūt.
Logos ſermonē ⁊ rationē ſignificat ⁊ componi
tur cum graeca ꝑpoſitōne a que ſignificat id qđ
ſine ⁊ dicit᷑ alogos quod ſignificat tātū q̄ʒtum
ſine ſermone vel ratione.
Deriuata a noīe logos cum g ſcribenda ſunt.
Ideo peccant qui his nominibus logicus. logi
ca theologicus aſtrologic9 g litterā detrahūt.

Finis huius farraginis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 47